Lietas arhīva Nr. C-0628-22
ECLI:LV:REZT:2022:0818.C26062822.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rēzeknē 2022.gada 18.augustā

Rēzeknes tiesa šādā sastāvā: tiesnese S.Rūtena-Laizāne,
rakstveida procesā izskatīja civillietu sabiedrības ar ierobežotu atbildību "GelvoraSergeļ", reģistrācijas Nr. 40103837691, vienkāršotās procedūras prasībā pret /pers. A/, personas kods /personas kods/, par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2021.gada 30.decembrī sabiedrība ar ierobežotu atbildību "GelvoraSergeļ" iesniedza tiesā prasības pieteikumu vienkāršotās procedūras prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

[1.1] Prasības pieteikumā norādīts, ka 2017.gada 19.jūnijā atbildētāja un aizdevēja sabiedrība ar ierobežotu atbildību "AIZDEVUMS.LV" (turpmāk – Cedents) noslēdza Kreditēšanas līgumu Nr. OFIREZ-070173-11449-1 (turpmāk – Līgums), saskaņā ar ko Cedents izsniedza atbildētājai aizdevumu 1200,16 *euro* apmērā ar plānoto atmaksas termiņu līdz 2020.gada 20.jūnijam.

Saskaņā ar Līguma noteikumiem, atbildētāja apņēmās atmaksāt aizdevuma summu, procentus par aizdevuma summas lietošanu, aizdevuma komisijas maksu, maksu par aizdevuma apkalpošanu, kā arī citus Līgumā noteiktus blakus prasījumus Līgumā noteiktajā kārtībā, apmērā un termiņā.

2021.gada 29.jūnijā starp Cedentu un prasītāju (iepriekšējais nosaukums – sabiedrība ar ierobežotu atbildību "GELVORA") tika noslēgts Cesijas līgums, saskaņā ar ko prasītāja ieguva prasījuma tiesības pret atbildētāju, ar tiesībām prasīt galveno parādu un visus blakus prasījumus, kas izriet no Līguma atbilstoši Cesijas līguma noteikumiem.

Atbildētāja savas saistības nav izpildījusi pienācīgi, nav veikusi maksājumus saskaņā ar noslēgto Līgumu, ir pieļāvusi maksājumu kavējumu, tādēļ prasītāja pieprasa no atbildētājas nesamaksāto galveno parādu – nesamaksāto pamatsummu 1124,35 *euro* apmērā, nesamaksāto aizdevuma komisijas maksu 106,56 *euro* apmērā (Līguma 1.2.punkts), nesamaksāto maksu par aizdevuma apkalpošanu 48 *euro* apmērā (Līguma 2.2.punkts), Cedenta administratīvos izdevumus 12 *euro* apmērā (Līguma 4.4.punkts) un parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumus 17 *euro* apmērā, kopsummā 1307,91 *euro*.

Parāda atgūšanas izdevumi ir patstāvīgs no likuma izrietošs prasījums, ko nevar uzskatīt par parāda blakus prasījumu, jo tie ir izdevumi, kas prasītājai jau reāli radušies, līdz ar to, prasījums par šo summu atlīdzību ir pieskaitāms un pielīdzināms galvenajam prasījumam, proti, galvenajam parādam. Vienlaikus prasītāja norāda, ka prasītājas rīcībā ir vairāki pierādījumi, kas apliecina parāda atgūšanas darbību veikšanu, bet dotajā brīdī tos iesniegt būtu pārmērīgi, jo līdz šim nav celti iebildumi par prasītājas veiktajām parāda atgūšanas darbībām.

Saskaņā ar Līguma 2.1.punkta noteikumiem, atbildētājam ir pienākums maksāt procentus no aizdevuma summas par visu faktisko aizdevuma izmantošanas laiku (ikmēneša likme 3,25%). Prasītāja ir izrādījusi atbildētājai pretimnākšanu un līgumisko lietošanas procentu aprēķinu ir apturējusi ar galīgās norēķina dienas iestāšanos 2020.gada 20.jūnijā, rezultātā nesamaksāto līgumisko procentu parāds par laika periodu no 2017.gada 19.jūnija līdz 2020.gada 20.jūnijam ir 694,55 *euro*.

Līguma noteikumu 6.2.punkts nosaka atbildētājai pienākumu maksāt nokavējuma procentus 0,21% apmērā no laikā nenomaksātās summas par katru kavējuma dienu. Nokavējuma procenti 429,80 *euro* apmērā aprēķināti no kavējuma sākuma 2017.gada 1.novembrī līdz cesijas dienai – 2021.gada 29.jūnijam.

Prasītāja uzskata, ka atbilstoši Civilprocesa likuma 195.pantam, apmierināms arī lūgums apstiprināt prasītājas tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no neapmaksātās parāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai).

[1.2] Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz Civillikuma 1., 1587., 1589., 1651., 1652.panta 3.punktu, 1662., 1702., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1759., 1765., 1793., 1801., 1828., 1838., 1934., 1943., 1946. un 2021.pantu, prasītāja lūdza tiesu piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai aizdevuma summas parādu 1124,35 *euro* apmērā, aizdevuma komisijas maksu 106,56 *euro* apmērā, maksu par aizdevuma apkalpošanu 48 *euro* apmērā, cedenta administratīvos izdevumus 12 *euro* apmērā, parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumus 17 *euro* apmērā, aizdevuma lietošanas līgumiskos procentus 694,55 *euro* apmērā par laika periodu no 2017.gada 19.jūnija līdz 2020.gada 20.jūnijam, līgumiskos nokavējuma procentus par maksājumu kavējumu 429,80 *euro* apmērā par laika periodu no 2017.gada 1.novembra līdz 2021.gada 29.jūnijam, tiesas izdevumus – valsts nodevu 331,93 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,47 *euro* apmērā, kā arī norādīt uz prasītājas tiesībām saņemt likumiskos 6% gadā no nesamaksātās parāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) (lietas 4.-7.lapa).

[2] Atbilstoši Civilprocesa likuma 56.panta otrajai un 2^2 daļai, 148.panta pirmajai daļai, 250.^{21} panta pirmajai daļai un 250.^{22} pantam, atbildētājai uz tās deklarēto dzīvesvietas adresi 2022.gada 10.janvārī ierakstītā pasta sūtījumā nosūtīts prasības pieteikums, parāda summas aprēķins, paskaidrojuma veidlapa rakstveida paskaidrojumu sniegšanai un procesuālo tiesību izskaidrojuma kopija (lietas 28., 29., 30., 31., 32.-35., 36., 37.-38., 39.lapa).

Atbildētāja nav iesniegusi tiesā rakstveida paskaidrojumus.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21} otrās daļas noteikumiem, paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā.

[3] Tā kā puses nav lūgušas lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} pantu, tiesa civillietu izskata rakstveida procesā un, atbilstoši minētā panta pirmajai daļai, 2022.gada 17.februārī tiesa puses rakstveidā informēja par tiesas sastāvu, kas izskatīs lietu, izskaidroja tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim, kā arī, ka saīsinātais spriedums būšot pieejams tiešsaistes sistēmā 2022.gada 18.augustā, izskaidrojot Civilprocesa likuma 250.^{25} panta trešajā daļā paredzētos noteikumus (lietas 41., 42.-43., 44., 45.lapa). Noraidījums tiesnesei nav pieteikts.

[4] 2022.gada 18.augustā tiesa taisīja saīsināto spriedumu civillietā Nr. C26062822 sabiedrības ar ierobežotu atbildību „GelvoraSergeļ" vienkāršotās procedūras prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu (lietas 46.-47.lapa).

[5] 2022.gada 24.augustā tiesā saņemts prasītājas pilna sprieduma sastādīšanas lūgums (lietas 48.lapa), līdz ar to, saskaņā ar Civilprocesa likuma

250.[25] panta [2][1] daļu, tiesa sastāda spriedumu atbilstoši šā likuma 193.pantā noteiktajam sprieduma saturam.

Motīvu daļa

[6] Noskaidrojot lietas apstākļus, pārbaudot un novērtējot Civilprocesa likumā noteiktā kārtībā gūtos pierādījumus to kopumā, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Civilprocesa likuma 192.pants nosaka, ka tiesa taisa spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata, nepārsniedzot prasījuma robežas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.pantu tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota ar tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 190.panta otrajai daļai, tiesa spriedumu pamato ar apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā.

Strīda izšķiršanā tiesa piemēro likumu, līdz ar to tiesas pamatuzdevums ir sprieduma argumentācijā skaidri un lietas dalībniekam saprotami atklāt lietā nozīmīgo faktisko apstākļu analīzi, kā arī likuma normu iztulkošanu un attiecināšanu uz konstatētajiem apstākļiem (*Latvijas Republikas Senāta Civillietu departamenta 2020.gada 22.aprīļa spriedums lietā Nr. SKC-158/2020 (C69320518)*).

Civilprocesa likuma 5.panta sestā daļa noteic, ka tiesa, piemērojot tiesību normas, ņem vērā judikatūru, ar ko saprot „tiesu nolēmumos atrodamās juridiskās atziņas, kas ir vispārināmas un līdz ar to pielietojamas ne vien konkrētajā, bet arī citos gadījumos" (*sk. Levits E. Judikatūra – pamati, problēmas, piemērošana. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Biļetens, Nr.1/2010, 32.lpp.*).

Šajā normā ietvertā noteikuma mērķis ir nodrošināt tiesas spriešanas taisnīgumu, vienveidību un tiesisko stabilitāti.

Jebkuras lietas izskatīšanā svarīgs ir tās rezultāts – taisnīgs spriedums (*sk. Satversmes tiesas 2014.gada 9.janvāra sprieduma lietā Nr. 2013-08-01 11.punktu*).

[7] Saskaņā ar Civillikuma 1401.pantu saistību tiesības ir tādas tiesības, uz kuru pamata vienai personai - parādniekam - jāizdara par labu otrai - kreditoram - zināma darbība, kam ir mantiska vērtība.

Atbilstoši Civillikuma 1402.pantam, saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma. Kā arī norādīts juridiskajā literatūrā: „Likumā var būt nosacīts, ka noteiktos apstākļos, pie noteiktiem faktiem personai rodas konkrēti pienākumi pret citu personu" (*Civillikuma komentāri. Saistību tiesības. Prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. Rīga, Mans Īpašums, 17.lpp.*).

Līgums ir divu vai vairāku personu (līdzēju) savstarpēji, ar vienošanos pamatoti (saskanīgi) gribas izteikumi, kas vērsti uz noteiktu tiesisku attiecību nodibināšanu, pārgrozīšanu vai izbeigšanu (sal. Civillikuma 1511.pants). Tas nozīmē, ka līdzēji, noslēdzot līgumu, vienojas par viņu savstarpējo attiecību zināmu tiesiski saistošu „regulējumu" nolūkā radīt noteiktas tiesiskas sekas (*sk. Kalniņš E. Privāttiesību teorija un prakse. Raksti privāttiesībās. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2005, 168.lpp.*).

PTAL 8.panta pirmā daļa noteic, ka saskaņā ar patērētāja kreditēšanas līgumu persona, kas nodarbojas ar patērētāja kreditēšanu, piešķir vai apsola piešķirt patērētājam kredītu atlikta maksājuma, aizdevuma vai citas tamlīdzīgas finansiālas vienošanās veidā.

[7.1] No lietas materiāliem izriet, ka 2017.gada 19.jūnijā starp atbildētāju kā aizņēmēju un sabiedrību ar ierobežotu atbildību "AIZDEVUMS.LV", reģistrācijas Nr. 40003468776, kā aizdevēju (turpmāk – Aizdevēja) noslēgts Kreditēšanas līgums Nr. OFIREZ-070173-11449-1 (turpmāk – Aizdevuma līgums), saskaņā ar kuru Aizdevēja ir aizdevusi, bet atbildētāja saņēmusi naudas aizdevumu 1200,16 *euro* apmērā (Aizdevuma līguma 1.1.punkts).

Aizdevuma līguma 1.2.punktā par līguma noformēšanu noteikta vienreizēja komisijas maksa 120,02 *euro* apmērā, kas sastāda 10% no aizdevuma summas un kuru atbildētājai ir nepieciešams samaksāt nevis pie līguma noslēgšanas, bet pakāpeniski visā līguma darbības laikā saskaņā ar atmaksas grafiku.

Aizdevuma līguma 2.3.punktā maksa par aizdevuma apkalpošanu noteikta 1,50 *euro* mēnesī un, atbilstoši Aizdevuma līguma 2.4.punktam, kopējā summa, kas jāsamaksā atbildētājai noteikta 2228,84 *euro* apmērā (lietas 12.-14.lapa).

Tiesa konstatē, ka puses ir vienojušās par darījuma būtiskajām sastāvdaļām, ar nolūku savstarpēji saistīties, tādējādi atbilstoši Civillikuma 1533.pantam, Aizdevuma līgums ir uzskatāms par galīgi noslēgtu un atzīstams par tiesīgu, līdz ar to ir pusēm saistošs.

[7.2] Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Savukārt Civillikuma 1590.pants noteic, ka katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu.

Civillikuma 1934.pants noteic, ka ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Aizdevuma līguma 5.1.punktā paredzēts Aizdevējas pienākums izsniegt atbildētājai aizdevumu ne vēlāk kā trīs darba dienu laikā pēc līguma noslēgšanas, pārskaitot aizdevumu uz atbildētājas norēķinu kontu.

Atbildētāja nav apstrīdējusi aizdevuma saņemšanas faktu, līdz ar to secināms, ka Aizdevēja ir izpildījusi savas no Aizdevuma līguma izrietošās saistības.

Savukārt saskaņā ar Aizdevuma līguma 3.1. un 3.2.punktu, atbildētāja apņēmusies pilnībā atmaksāt aizdevumu līdz 2020.gada 20.jūnijam, veicot pārskaitījumus uz kādu no līguma rekvizītu daļā norādītajiem Aizdevējas bankas kontiem saskaņā ar maksājumu grafiku, maksājuma mērķī norādot Aizdevuma līguma numuru.

Atbilstoši Aizdevuma līguma 3.2.punktā ietvertajam maksājumu grafikam, atbildētājai 2017.gada 20.jūlija bija jāveic maksājums 63,39 *euro* apmērā un laika periodā no 2017.gada 20.augusta līdz 2020.gada 20.jūnijam – 35 ikmēneša maksājumi 61,87 *euro* apmērā, kas ietver sevī aizdevuma atmaksas, maksas par aizdevuma izmantošanu, komisijas maksas par līguma noformēšanu un maksas par aizdevuma apkalpošanu maksājumus.

Saskaņā ar Civillikuma 1828.pantu, ja izpildījuma laiks ir noteikts, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu, bet tāpat arī viņam nav jāizpilda sava saistība agrāk, nekā pēc noteiktā termiņa notecējuma.

Atbilstoši Civillikuma 1425.pantam, katra saistība jāizpilda pilnā apmērā, un nevienu nevar piespiest apmierināties tikai ar kādas saistības daļas izpildījumu, pat arī tad, ja tās priekšmets ir dalāms.

Arī Civillikuma 1832.pants noteic, ka izpildījumam vajadzīgs, lai saistības priekšmets būtu izpildīts pilnīgi. Tādēļ kreditoru nevar piespiest saņemt ne daļas izpildījumu, ne kādu citu priekšmetu tā vietā, kuru viņam ir tiesība prasīt.

No prasītājas sastādītā parāda summas aprēķina uz 2021.gada 14.decembri izriet, ka atbildētāja laika periodā no aizdevuma izsniegšanas - 2017.gada 19.jūnija līdz aizdevuma atmaksas termiņa beigām - 2020.gada 20.jūnijam ir veikusi tikai divus maksājumus – 2017.gada 12.jūlijā maksājumu 63,39 *euro* apmērā, kas novirzīts aizdevuma pamatsummas 18,11 *euro* apmērā, procentu par aizdevuma lietošanu 40,31 *euro* apmērā, komisijas atlīdzības par aizdevuma piešķiršanu 3,47 *euro* apmērā un aizdevuma apkalpošanas maksas 1,50 *euro* apmērā segšanai un 2017.gada 1.novembrī –

maksājumu 200 *euro* apmērā, kas novirzīts aizdevuma pamatsummas 57,70 *euro* apmērā, procentu par aizdevuma lietošanu 119,80 *euro* apmērā, līgumisko nokavējuma procentu 5,01 *euro* apmērā, komisijas atlīdzības par aizdevuma piešķiršanu 9,99 *euro* apmērā, aizdevuma apkalpošanas maksas 4,50 *euro* apmērā un Aizdevējas administratīvo izdevumu 3 *euro* apmērā segšanai (lietas 8.lapa), tādējādi secināms, ka atbildētāja nav pienācīgi pildījusi savas no Aizdevuma līguma izrietošās saistības.

[7.3] Civillikuma 1793.panta 3.punkts noteic, ka prasījumi var pāriet no agrākā kreditora uz jaunu ar cesiju, kura notiek pēc tiesiska darījuma, vienalga, vai kreditors to noslēdzis uz likuma pienākuma pamata, vai labprātīgi.

Civillikuma 1801.pants noteic, ka cesijas līgumu starp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru), var noslēgt jebkādā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš neko par to nezina.

No lietas materiāliem pievienotā starp Aizdevēju kā cedentu un prasītāju kā cesionāru 2021.gada 29.jūnijā noslēgtā Cesijas līguma Nr. 21-01/CES izraksta (turpmāk – Cesijas līgums) 2.1.punkta izriet, ka ar šo līgumu Aizdevēja nodevusi prasītājai un prasītāja pieņēmusi prasījuma tiesības pret Aizdevējas parādniekiem, tajā skaitā, visas blakus tiesības un prasījumus, kā arī nodibinātās lietu tiesības un citus nodrošinājumus. Parādnieku saraksts un saistību apmērs uz 2021.gada 30.aprīli ir noteikts Cesijas līguma pielikumā Nr. 1 un tas atbilstoši normatīvajiem aktiem un noslēgto kreditēšanas līgumu noteikumiem laika gaitā var pieaugt.

Cesijas līguma 2.2.punktā noteikts, ka Aizdevēja nodevusi prasītājai prasījumus kopā ar visām pie tiem piederīgām un cesijas brīdī pastāvošām tiesībām, tai skaitām bet ne tikai tiesībām pieprasīt pamatparādu, līgumsodu, lietojuma procentus, parādu piedziņas izdevumus, tiesāšanās un sprieduma izpildes izdevumus, kā arī citus izdevumus, kas saistīti ar parāda summu atgūšanu.

Atbilstoši Cesijas līguma 12.1.punktam, līgums stājies spēkā tā abpusējas parakstīšanas brīdī un ir pusēm saistošs līdz saistību pilnīgai izpildei, savukārt atbilstoši Cesijas līguma 12.2.punktam, prasījuma tiesības prasītājai pārgājušas ar 2021.gada 29.jūniju (lietas 15.lapa).

No lietas materiāliem pievienotā Pielikuma Nr. 1 pie Cesijas līguma izraksta izriet, ka Aizdevēja kā cedents ir nodevusi prasītājai no Aizdevuma līguma izrietošās prasījuma tiesības pret atbildētāju (lietas 16.lapa).

Tiesa atzīst, ka Cesijas līgums noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām, tādējādi prasītāja ir ieguvusi visas prasījuma tiesības pret atbildētāju, kas izriet no starp Aizdevēju un atbildētāju noslēgtā Aizdevuma līguma saistībām.

[7.4] Saskaņā ar Civillikuma 1805.pantu, cesionārs var no cesijas brīža darboties ar kreditora tiesībām un uz šā pamata rīkoties ar prasījumu, cedēt to savkārt citam un izlietot to pret parādnieku.

Civillikuma 1943.pantā noteikts, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība, atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Savukārt, Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas norādīto atbildētājas neatmaksātā aizdevuma, aizdevuma komisijas maksas un maksas par aizdevuma apkalpošanu summas apmēru, kā arī nav pamata apšaubīt parāda esamību, jo saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu samaksas izdarīšanas fakts jāpierāda tam, kas to apgalvo. Atbildētāja parāda aprēķinu nav apstrīdējusi, iebildumus pret prasību tiesā nav iesniegusi.

Lietā nav gūti pierādījumi, ka atbildētāja būtu pilnībā norēķinājusies ar prasītāju, līdz ar to tiesa atzīst, ka izsniegtā un neatmaksātā aizdevuma summa 1124,35 *euro* apmērā, aizdevuma komisijas maksa 106,56 *euro* apmērā un maksa par aizdevuma apkalpošanu 48 *euro* apmērā piedzenama no atbildētājas tiesas ceļā.

[8] Prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētājas aizdevuma lietošanas līgumiskos procentus 694,55 *euro* apmērā par laika periodu no 2017.gada 19.jūnija līdz 2020.gada 20.jūnijam.

Civillikuma 1753.pants noteic, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Civillikuma 1756.pants paredz, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1946.pantu procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Aizdevuma līguma 2.1.punktā aizdevuma procentu likme noteikta 39% gadā jeb 3,25% mēnesī no neatmaksātās aizdevuma summas, kas aprēķināma, pieņemot, ka gadā ir 360 dienas un saskaņā ar Aizdevuma līguma 3.2.punktā ietverto maksājumu grafiku, aizdevuma lietošanas procenti par laika periodu no 2017.gada 20.jūlija līdz 2020.gada 20.jūnijam aprēķināti 854,66 *euro* apmērā.

Ne Civillikuma normas, ne cits normatīvais akts neregulē aizdevuma lietošanas procentu likmes, proti, atlīdzības, kas dodama par kādas naudas summas lietošanas atvēlējumu, tā ir brīva līdzēju griba saistīties līgumattiecībās. Arī atbilstoši PTAL tiesai nav piešķirta kompetence vērtēt aizdevuma lietošanas procentu likmes samērīgumu (*sk. Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2017.gada 18.oktobra spriedumu lietā Nr. CA-0320-17/7*).

Ievērojot minēto un to, ka atbildētāja Aizdevuma līgumā uzņēmusies saistību par aizdevuma lietošanu maksāt procentus, tiesa atzīst, ka prasītājas prasījums par aizdevuma lietošanas līgumisko procentu 694,55 *euro* apmērā par laika periodu no 2017.gada 19.jūnija līdz 2020.gada 20.jūnijam piedziņu no atbildētājas ir pamatots un apmierināms.

[9] Prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētājas Aizdevējas administratīvos izdevumus 12 *euro* apmērā, kas aprēķināti, pamatojoties uz Aizdevuma līguma 4.4.punktu.

Saskaņā ar Aizdevuma līguma 4.4.punktu, saistību neizpildes gadījumā, atbildētāja apņēmusies par katru nosūtīto atgādinājuma (brīdinājuma) vēstuli maksāt Aizdevējai atlīdzību saskaņā ar Aizdevējas noteikto maksas pakalpojumu cenrādi ar nosacījumu, ka Aizdevuma līguma darbības laikā kopējā atlīdzība par šiem izdevumiem nevar pārsniegt 30 *euro*.

Ņemot vērā to, ka lietā nav iesniegts Aizdevējas noteikto maksas pakalpojumu cenrādis, kurā būtu norādīts atgādinājuma (brīdinājuma) vēstules nosūtīšanas izdevumu apmērs, kā arī lietas materiāliem pievienotajā Pielikuma Nr. 1 pie Cesijas līguma izrakstā nav norādīts, ka Aizdevēja būtu nodevusi prasītājai tai radušos administratīvos izdevumus par atbildētājai nosūtītajām atgādinājuma (brīdinājuma) vēstulēm, tiesa atzīst, ka lietā nav iesniegti pierādījumi par šādu izdevumu rašanos atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai, tādējādi prasība daļā par Aizdevējas administratīvo izdevumu 12 *euro* apmērā piedziņu no atbildētājas ir noraidāma kā nepamatota.

[10] Prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētājas līgumiskos nokavējuma procentus par maksājumu kavējumu 429,80 *euro* apmērā par laika periodu no 2017.gada 1.novembra līdz 2021.gada 29.jūnijam.

Saskaņā ar Civillikuma 1651.pantu, nokavējums ir saistības izpildīšanas vai izpildījuma pieņemšanas prettiesīgs novilcinājums. Pirmajā gadījumā ir parādnieka, bet otrajā - kreditora nokavējums.

Atbilstoši Civillikuma 1652.panta pirmās daļas 3.punktam, parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas.

Civillikuma 1662.pants noteic, ka nokavējums uzliek parādniekam pienākumu pilnā mērā atlīdzināt kreditoram visus zaudējumus […].

Aizdevuma līguma 6.2.punktā noteikts, ka līgumā paredzēto maksājumu kavējuma gadījumā atbildētājai ir pienākums maksāt nokavējuma procentus 75% apmērā gadā jeb 0,21% dienā no grafikā noteiktajā termiņā neatmaksātās aizdevuma (Aizdevuma līguma 1.1.punkts) daļas. Nosakot nokavējuma procentu dienas likmi, puses ir pieņēmušas, ka gadā ir 360 dienas.

No prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem secināms, ka atbildētāja nav pienācīgi pildījusi savas no Aizdevuma līguma izrietošās saistības pret Aizdevēju, līdz ar to ir pieļāvusi saistību izpildes nokavējumu, kas dod tiesības aprēķināt nokavējuma procentus.

Savukārt ņemot vērā to, ka konkrētajās tiesiskajās attiecībās atbildētāja uzskatāma par patērētāju PTAL 1.panta 3.punkta izpratnē, savukārt Aizdevēja – par pakalpojuma sniedzēju minētā likuma panta 4.punkta izpratnē, izskatot lietu, tiesai ir saistošas patērētāju tiesību aizsardzības reglamentējošās tiesību normas, tajā skaitā PTAL, kas ir speciālais likums attiecībā pret Civillikuma normām.

Saskaņā ar PTAL 6.panta vienpadsmito daļu tiesa, izšķirot strīdu vai veicot citas no ražotāja, pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja un patērētāja noslēgtā līguma izrietošās procesuālās darbības, izvērtē līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemēro līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus.

Šīs normas formulējums ļauj secināt, ka likums noteic tiesai pienākumu izvērtēt līguma, kas noslēgts ar patērētāju, noteikumu atbilstību labticīguma prasībām un tos nepiemērot, ja šādi noteikumi ir netaisnīgi no patērētāju tiesību viedokļa, neatkarīgi no tā, vai patērētājs cēlis kādus konkrētus iebildumus (*sk. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2013.gada 12.marta spriedumu lietā Nr. SKC-108/2013 (C39122208)), 2015.gada 20.februāra spriedumu lietā Nr. SKC-19/2015 (C28280410)), 2016.gada 30.decembra spriedumu lietā Nr. SKC-459/2016 (C33417911)), 2017.gada 31.janvāra spriedumu lietā Nr. SKC-99/2017(C12172813), 2017.gada 30.novembra spriedumu lietā Nr. SKC-313/2017 (C33310612)).*

Tiesas pienākums *ex officio* ir izvērtēt līguma, kas noslēgts ar patērētāju, noteikumu taisnīgumu (*sk. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2018.gada 14.februāra spriedumu lietā Nr. SKC-63/2018*).

Līdz ar to tiesai ir pienākums izvērtēt, vai Aizdevuma līguma 6.2.punktā noteiktā līgumisko nokavējuma procentu likme – 75% gadā jeb 0,21% dienā no grafikā noteiktajā termiņā neatmaksātās aizdevuma daļas, neaizskar atbildētājas kā patērētājas tiesības.

Atbilstoši PTAL 6.panta ceturtajai daļai, novērtējot līguma noteikumus, ņem vērā pārdotās preces vai sniegtā pakalpojuma raksturu, visus apstākļus, kādos līgums noslēgts, kā arī noslēgtā līguma un ar to saistītā līguma noteikumus.

Saskaņā ar PTAL 5.panta pirmo daļu, līgumos, ko patērētājs slēdz ar ražotāju, pārdevēju vai pakalpojuma sniedzēju, līgumslēdzējām pusēm ir vienlīdzīgas tiesības. Atbilstoši minētā panta otrās daļas 5.punktam, līguma noteikumi ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, ja tie patērētāju nostāda neizdevīgā stāvoklī un ir pretrunā ar labticīguma prasībām.

PTAL 6.panta pirmā daļa noteic, ka ražotājs, pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs iepriekš sagatavotos līguma projektos nedrīkst piedāvāt tādus līguma noteikumus, kas ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, šo likumu un citiem normatīvajiem aktiem.

Eiropas Kopienu Padomes 1993.gada 5.aprīļa Direktīvas 93/13/EEK "Par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos" preambulā norādīts, ka preču un pakalpojumu ieguvējiem jābūt aizsargātiem pret pārdevēja vai pakalpojumu sniedzēja pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu. Direktīvas 6.pants dalībvalstīm uzliek pienākumu noteikt, ka netaisnīgi noteikumi patērētājam nav saistoši. Efektīvu patērētāju aizsardzību var nodrošināt tikai tad, ja nacionālā tiesa atzīst, ka tai ir kompetence novērst šāda veida noteikumus pēc savas iniciatīvas.

PTAL 6.panta trešās daļas 4.punkts paredz, ka par netaisnīgiem līguma noteikumiem uzskatāmi noteikumi, kas uzliek patērētājam, kurš neizpilda vai nepienācīgi izpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu vai citu kompensāciju par līgumsaistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi saīdzinājumā ar līgumsaistību neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai ņemot vērā citus apstākļus.

Atbilstoši tiesību doktrīnā izteiktajai atziņai procentu kā atlīdzības par sveša kapitāla lietošanas atvēlējumu vai atdošanas kavējumu galvenā funkcija ir nodrošināt tirgus ekonomikai raksturīgo ekvivalenci, kas ietver pieņēmumu, ka kapitāls parasti nes augļus. Procentiem nedrīkst piedēvēt soda raksturu un jaukt tos ar procentos izteiktu līgumsodu. Tirgus situācijai atbilstošu procentu maksāšana nav nekas negatīvs un apkarojams. Turpretim pārmērīgi augstu procentu ņemšanu sauc par augļošanu. (..) Nokavējuma gadījumā procentu maksāšanas pienākums iedarbojas kā pamudinājums parāda ātrākai nokārtošanai. (..) Civiltiesiskos strīdos pārmērīgi augsti procenti var kalpot par pamatu līguma noteikumu atzīšanai par neatbilstošiem labiem tikumiem (*sk. Torgāns K. Saistību tiesības. I daļa. Mācību grāmata. TNA, Rīga, 2006, 145.lpp.*).

No Civillikuma 1759.panta 1.punkta izriet, ka nokavējuma procentu maksāšana ir saistīta ar tiesību pārkāpumu – nokavējumu, taču to daba paliek tāda pati kā procentiem vispār, tas ir, arī nokavējuma procentu uzdevums ir nodrošināt ienākumus, ko dod kapitāls, atrodoties normālā apritē.

Bez tam, Aizdevuma līguma noslēgšanas laikā procentu apmērs tika aprobežots arī Civillikumā – tā 1764.pantā ir noteikts, ka visādos mantiskos darījumos un aktos, kas nodibina pienākumu maksāt procentus, atļauts nolīgt procentus, kuru apmēru var noteikt līdzēji savstarpēji vienojoties, bet vienpusējos aktos – to izdevējs pēc sava ieskata, ciktāl likums neparedz aprobežojumus savā ziņā. Par prettiesiskiem uzskatāmi nesamērīgi un godīgai darījumu praksei neatbilstoši procenti.

Tiesa atzīst, ka starp Aizdevēju un atbildētāju noslēgtā Aizdevuma līguma 6.2.punktā noteiktā nokavējuma procentu likme – 75,00% gadā jeb 0,21% dienā no grafikā noteiktajā termiņā neatmaksātās aizdevuma daļas ir nesamērīgi liela, jo tā 12,5 reizes pārsniedz Civillikuma 1765.pantā noteikto likumisko procentu likmi 6% gadā.

Bez tam, Covid-19 infekcijas izplatības seku pārvarēšanas likuma 35.pantā paredzēts, ka laikposmā no 2020.gada 1.aprīļa līdz 2020.gada 1.septembrim nokavējuma procenti par civiltiesiskas saistības izpildes nokavējumu nevar pārsniegt likumiskos procentus.

Tiesas ieskatā, prasītājai ir tiesības saņemt nokavējuma procentus par saistību izpildes kavēšanu, bet nokavējuma procentu apmēram ir jābūt samērīgam. Konkrētajā gadījumā noteiktā nokavējuma procentu likme daudzkārt pārsniedz likumisko procentu apmēru, kas liecina nevis par prasītājas vēlmi saņemt taisnīgu atlīdzību par kapitāla lietošanu, bet par vēlmi sodīt atbildētāju, kas neatbilst nokavējumu procentu piemērošanas mērķim civiltiesībās.

Atbilstoši PTAL 6.panta astotajai daļai, ražotāja, pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja un patērētāja noslēgtajā līgumā ietvertie netaisnīgie noteikumi nav spēkā no līguma noslēgšanas brīža, bet līgums paliek spēkā, ja tas var pastāvēt arī turpmāk, kad izslēgti netaisnīgie noteikumi.

Ņemot vērā norādītos apstākļus, tiesa atzīst minēto noteikumu attiecībā uz nokavējuma procentu likmi par netaisnīgu un godīgai darījumu praksei neatbilstošu, bet ievērojot to, ka atbildētāja ir pieļāvusi saistību izpildes nokavējumu, no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami nokavējuma procenti, kas atbilst Civillikumā noteiktajai likumisko procentu likmei (6% gadā) un ir aprēķināmi, ņemot vērā kavējuma dienu skaitu un prasības pieteikumā norādīto neatmaksātās aizdevuma pamatsummas apmēru, no kuras aprēķināti līgumiskie nokavējuma procenti, atbilstoši Aizdevuma līguma 6.2.punktā paredzētajam pieņēmumam, ka gadā ir 360 dienas – 1124,35 *euro* x 6% / 360 dienas gadā x 1336 kavētās dienas (no 2017.gada 1.novembra līdz 2021.gada 29.jūnijam) = 250,35 *euro*, attiecīgi prasība daļā par līgumisko nokavējuma procentu 179,45 *euro* (429,80 *euro* – 250,35 *euro*) piedziņu no atbildētājas ir noraidāma.

[11] Prasītāja lūgusi tiesu piedzīt no atbildētājas parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumus 17 *euro* apmērā.

Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 5.panta pirmajā daļā noteikts, ka parāda atgūšanas pakalpojumu sniedzējs ir tiesīgs kreditora vārdā vai uzdevumā atgūt parādu, ja ir reģistrējies kā komersants vai profesionālās darbības veicējs un saņēmis speciālo atļauju (licenci) parāda atgūšanai.

Pārbaudot publiski pieejamo informāciju Patērētāju tiesību aizsardzības centra mājas lapā, konstatējams, ka prasītāja ir licencēts ārpustiesas

parādu atgūšanas uzņēmums ar licenci Nr. PA-2020-003, kas ir spēkā no 2020.gada 10.decembra līdz 2023.gada 9.decembrim.

Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 6.pantā noteikts: 1) parādniekam ir pienākums atlīdzināt parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējam radušos parāda atgūšanas izdevumus, ja to atlīdzināšana tiek pieprasīta un nepastāv strīds par parāda esamību; 2) parāda atgūšanas izdevumiem jābūt samērīgiem un objektīvi pamatotiem. Par samērīgiem uzskatāmi parāda atgūšanas izdevumi, kas atbilst Ministru kabineta noteiktajam parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamam apmēram (izņemot tos izdevumus, kurus Ministru kabinets atzinis par neatlīdzināmiem); 3) parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumus, kuri nav atlīdzināmi, nosaka Ministru kabinets. Minētā likuma 3.panta septītā daļa noteic, ka parāda atgūšanu cesionārs veic, ievērojot šajā likumā paredzētās kreditora tiesības un pienākumus. Ja cesionārs prasījuma tiesības uz cesijas pamata ieguvis savas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros, uz cesionāru attiecināmas šajā likumā paredzētās parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēja tiesības un pienākumi.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 29.janvāra noteikumu Nr. 61 "Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri nav atlīdzināmi" 2.punktu, parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējam ir tiesības no parādnieka pieprasīt, lai tas atlīdzinātu pamatotus parāda atgūšanas izdevumus, kas atbilst šādam pieļaujamam apmēram:

2.1. par rakstiska paziņojuma sagatavošanu un nosūtīšanu parādniekam, kurā sniegta informācija par parāda esību un aicinājums labprātīgi izpildīt kavētās maksājuma saistības, un par nepieciešamajām darbībām parādnieka faktiskās kontaktinformācijas noskaidrošanai, ja parādnieks nav sasniedzams, – kopā ne vairāk kā septiņus *euro*;

2.2. par citām parāda atgūšanai papildus veiktajām darbībām – kopā ne vairāk kā 10 *euro* parāda atgūšanas procesā, līdz parādnieks izpildījis maksājuma saistības pret parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēju vai kreditoru.

No lietas materiāliem neizriet, ka prasītāja būtu sastādījusi un nosūtījusi atbildētājai rakstisku paziņojumu, kurā būtu sniegta informācija par parāda esību un aicinājums labprātīgi izpildīt kavētās maksājuma saistības, vai būtu veikusi darbības atbildētājas faktiskās kontaktinformācijas noskaidrošanai, ja atbildētāja nav bijusi sasniedzama atbilstoši Ministru kabineta 2013.gada 29.janvāra noteikumu Nr. 61 "Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri nav atlīdzināmi" 2.1.punkta nosacījumiem vai būtu veikusi kādas citas darbības parāda atgūšanai atbilstoši 2.2.punkta nosacījumiem, tādējādi tiesa atzīst prasību daļā par parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumu 17 *euro* apmērā piedziņu no atbildētājas par nepamatotu un noraidāmu.

[12] Prasītāja lūgusi tiesu norādīt uz prasītājas tiesībām saņemt likumiskos 6% gadā no nesamaksātās parāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai).

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka tiesai pienākumu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, sprieduma rezolutīvajā daļā norādīt prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot to apmēru.

Saskaņā ar Augstākās tiesas Civillietu departamenta atziņām (*sk. 2016.gada 29.janvāra lēmums lietā Nr. SKC-1331/2016*) likumiskie procenti, tiesības uz kuriem norādīts tiesas spriedumā atbilstoši Civilprocesa likuma 195.pantam, ir aprēķināmi par sprieduma izpildes nokavējumu, tātad, par laiku posmu pēc sprieduma labprātīgās izpildes termiņa beigām, līdz ar to, saskaņā ar Civillikuma 1756., 1759., 1765.pantu un ievērojot Senāta Civillietu departamenta senatoru kopsapulces 2021.gada 15.decembra lēmumā, *Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 14.februāra sprieduma lietā Nr. SKC-75, 2009.gada 25.novembra lēmuma lietā Nr. SPC-111 un 2013.gada 26.aprīļa sprieduma lietā Nr. SKC-1106 paustās atziņas*, nosakāmas prasītājas tiesības par laika periodu pēc sprieduma labprātīgās izpildes termiņa beigām līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no atbildētājas likumiskos 6% gadā no kopējās piedzītās, bet nesamaksātās summas, ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad nesamaksāto procentu apmērs sasniedzis kapitāla lielumu.

[13] Prasītāja lūgusi tiesu piedzīt no atbildētājas samaksātos tiesas izdevumus.

Civilprocesa likuma 33.panta otrā daļa noteic, ka tiesas izdevumi ir valsts nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi. Atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu atvasinājumu izgatavošanu, piegādāšanu, izsniegšanu, tulkošanu un rakstveida pierādījumu atgriešanu saistītie izdevumi.

Prasītāja ir nomaksājusi valsts nodevu 331,93 *euro* apmērā (lietas 9.-10.lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,47 *euro* apmērā (lietas 11.lapa).

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam — proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta (..).

Prasība ir apmierināta par kopējo summu 2223,81 *euro* jeb 91,43% apmērā no sākotnējās prasības kopējās summas 2432,26 *euro*.

Ņemot vērā to, ka prasība ir apmierināma daļēji, no atbildētājas par labu prasītājai proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram piedzenama valsts nodeva 303,48 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,47 *euro* apmērā.

[14] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, atbildētājai nosakāms desmit dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 193.-195., 204.[1] , 250.[25], 250.[27] tiesa

nosprieda:

sabiedrības ar ierobežotu atbildību "GelvoraSergel", reģistrācijas Nr. 40103837691, vienkāršotās procedūras prasību pret /pers. A/, personas kods /personas kods/, par parāda piedziņu apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "GelvoraSergel", reģistrācijas Nr. 40103837691, aizdevuma summas parādu 1124,35 *euro* (viens tūkstotis viens simts divdesmit četri *euro* un 35 centi), aizdevuma lietošanas līgumiskos procentus 694,55 *euro* (seši simti deviņdesmit četri *euro* un 55 centi) par laika periodu no 2017.gada 19.jūnija līdz 2020.gada 20.jūnijam, aizdevuma komisijas maksu 106,56 *euro* (viens simts seši *euro* un 56 centi), maksu par aizdevuma apkalpošanu 48 *euro* (četrdesmit astoņi *euro*), nokavējuma procentus 250,35 *euro* (divi simti piecdesmit *euro* un 35 centi) par laika periodu no 2017.gada 1.novembra līdz 2021.gada 29.jūnijam, tiesas izdevumus – valsts nodevu 303,48 *euro* (trīs simti trīs *euro* un 48 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,47 *euro* (pieci *euro* un 47 centi), kopsummā 2532,76 *euro* (divi tūkstoši pieci simti trīsdesmit divi *euro* un 76 centi).

Noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību "GelvoraSergel", reģistrācijas Nr. 40103837691, prasību daļā par cedenta administratīvo izdevumu 12 *euro* (divpadsmit *euro*), parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumu 17 *euro* (septiņpadsmit *euro*) un līgumisko nokavējuma procentu 179,45 *euro* (viens simts septiņdesmit deviņi *euro* un 45 centi) piedziņu no /pers. A/, personas kods /personas kods/.

Parāda un tiesas izdevumu summas samaksa veicama sabiedrības ar ierobežotu atbildību "GelvoraSergeļ", reģistrācijas Nr. 40103837691, AS "Swedbank" norēķinu kontā Nr. LV46HABA0551039500305.

Noteikt sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "GelvoraSergeļ", reģistrācijas Nr. 40103837691, tiesības par laika periodu pēc sprieduma labprātīgās izpildes termiņa beigām līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt 6% (sešus procentus) gadā no kopējās piedzītās un nesamaksātās summas.

Noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei - 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu 20 (divdesmit) dienu laikā apelācijas kārtībā no sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rēzeknes tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.^{2} pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Pilna sprieduma sastādīšanas un pieejamības datums - 2022.gada 19.septembris.

Tiesnese S.Rūtena – Laizāne